

== Glasilo »Katoliške akcije« za ==
kamniško in moravško dekanijo

V sijaju svetniškem . . .

Oktober že pojema solnčna svetloba, še bolj mračen in otožen je november. »Vseh mrtvih dan« se primerno pridružuje žalujoči naravi. Grobove dragih rajnih okraši in obišče vsaka družina. Lepo! Saj s tem počastimo svoje mile pokojne. S tem lepo izpričujemo svojo vero v posmrtno življenje. Saj, ako bi človeške duše ne bile neumrljive, bi bilo prazno častiti spomin umrlih. Toda le začasno počivajo zemeljski ostanki tistih, ki so že odšli pred nami, začasno snivajo trupla onih, katerih poskušnja in naloga na tej vidni zemlji je dokončno končana. Mnogi, mnogi bodo vstali poslednji dan v sijaju svetniškem. Zato sveta Cerkev, ki se še vojskuje na zemlji, primerno in globoko premišljeno obhaja pred dnevom »Vseh mrtvih« praznik »Vseh Svetih«. Kako krepko je s tem praznovanjem poudarjena resnica: »verujem v občestvo svetnikov!«

Spominjamo se zmagoslavnih blaženih bratov in sester v veličastnih nebesih, spominjamo se tudi trpečih bratov in sester v ognju očiščevanja vernih duš v vicah se spominjamo ter jim skušamo pomagati z molitvijo, z žrtvami, z dobrimi deli. Tudi duše v vicah so svete, ker so v Gospodovi milosti in ljubezni!

Nam pa, ki smo člani in članice vojskujoče se Cerkve, pristoji borba za krepkostna dobra dela. Zveličati se moramo, posvetiti se moramo! Da bomo vstali nekoč v sijaju svetniškem!

Vsi smo poklicani, da si prizadevamo za svetost po zgledih tistih, ki jim je mati Cerkev prisodila čast oltarjev po najtrožjih preiskavah zato,

ker je Gospod Bog s čudeži, z izrednimi dokazili, potrdil njih odlično krepkost, njih resnično svetost.

Ne samo duhovniki in redovne osebe, temveč prav vsi, ki v zakramentu sv. krsta postanejo udje božjega kraljestva na zemlji, vsi brez izjeme so dolžni prav obračati naravne in nadnaravne darove božje tako, da se dosežejo nameni Kristusovega odrešilnega dela, nameni poslanstva Kristusovega.

In ti nameni! Ali niso vprav tisti, ki so jih svetniki božji ostvarjali, dokler so v umrljivem telesu imeli borbe z nižjo naravo, borbe s protivnim, nevernim svetom, borbe z duhom sovraštva in upora in zavisti, borbe z duhom teme, ki je početnik greha in vsa-

kega resničnega zla! Ne pozabimo, da so svetniki vprav zato postali sveti, odlično, izredno, nadčloveško krepstni, ker so se hoteli duhovno boriti, vojskovati s Kristusom in za Kristusa! S svojo prosto voljo so hoteli in z neprestano vajo tudi znali sodelovati z dejansko milostjo božjo, z molitvijo in žrtvami, z odločno samozatajo so ukrotili nižjo naravo, da so ostali vsak čas, vsak hip v božji milosti, v ljubezni Gospodovi. Najprej so se sami posvetili, nato so z molitvijo in odločnim nesebičnim delom posvečevali tudi druge. Da, tudi druge. Kdor ljubi sam Gospoda, ga ne ljubi samo radi njega in zase, ljubi ga tudi v bližnjem in za bližnjika . . . V Boga ponižno zaupajoč si vzajemno pomagajmo, da bomo zmagali zlo, zmagali greh, premagali vse ovire v duhovnem življenju!

P. E. B.

Na razpotju

Za našo mladino priredil P. P.

Uvodna beseda.

Mladina naj bo mlada, prosta, vesela! To misel čuti v sebi že deček, ki z izpolnjenim štirinajstim letom zapušča šolo.

Prost —!

Živih oči gledaš v svet, ki še pred teboj leži. In prav je tako! Nikar pa ne pozabi ozreti se še enkrat nazaj v svoja otroška leta, ki so minila — minila za vselej!

Do svojega štirinajstega leta je človek še neomajan v svoji veri v dobrohotnost ljudi. In ni čuda; saj je povsod v življenju dosedaj srečaval le dobre ljudi. V mehkem materinem naročju, na očetovih kolenih, ob otro-

ških igrah z bratci in setricami, v družbi učiteljev in dušnih voditeljev, ki so mu vsi le dobro želeli, je potekalo njegovo življenje. Kako bi ne ljubil vseh teh ljudi, ki so se vsak po svoje prizadevali, da iz njega napravijo nekaj dobrega in za človeštvo koristnega?!

Hvaležen bodi za vse! Kar si dose-daj doživel, bodisi veliko ali malo, prijetno ali neprijetno, veselo ali žalostno — vse naj ti ostane v hvaležnem spominu!

Otroška leta so prešla. Zdaj se pričinja mladeniška doba. Mladina pa hoče biti mlada, prosta, vesela. Naj bo!

Od popotne palice do avtomobila.

Nedavno je nekje umrl bogat mož. On je bil pred smrtjo napisal svoje življenske spomine in jih izdal v po-

sebni knjigi, ki ji je dal naslov: »Od popotne palice do avtomobila.« V tej knjigi popisuje, kako je bil takrat, ko je zapustil šolo, slaboten dečko in ni imel drugega svojega kot obleko na sebi; in še ta je bila ponošena. Pa si je rekel na tihem: »Fantič, poskusi, ali se dá s pogumom in z vztrajnostjo kaj doseči v življenju! Pogumnim Bog pomaga. Ako imaš pogum in pri tem na Boga zaupaš, ti ne more izpodleteti.«

Ni se motil. V življenju si je opomogel do velikih uspehov. Po mnogih letih truda in dela se je v lastnem avtu pripeljal v svojo rojstno vasico. Tam je živel do smrti in pomagal z dobrim svetom in podporo.

Povem vam še eno zgodbo.

Nekoč je bil mož, ki je imel tri sinove, premoženja pa nič razen male hišice, v kateri je stanoval. Vsak izmed sinov bi bil rad po njegovi smrti dedič za njim. Kaj naj stori oče, ki je imel vse tri sinove enako rad? Nobenemu se ni rad zameril, hišice prodati pa tudi ni maral, ker jo je bil podedoval po svojih starših. Pa mu je prišla dobra misel in je rekel sinovom: »Pojdite po svetu in se izučite vsak svojega rokodelstva. Ko pridete nazaj, bo tisti moj naslednik, ki bo znal napraviti najbolj umetno delo.«

Sinovi so bili zadovoljni. Najstarejši se je šel učiti za kovača, drugi za brivca, tretji za vojaka. Pri odhodu so si določili čas, kdaj naj se vrnejo. Gredo in posreči se jim, da dobi vsak izvrstnega mojstra.

Preide čas in vrnejo se k očetu domov. Oče hoče videti, kaj so se naučili. In ko stoje pred hišo in govore, priteče zajec čez polje. Sin brivec, ne bodi len, hitro vzame posodo z gorko vodo, napravi z milom milnico — vse prej, preden je zajec pritekel do hiše. Potem pa obrije zajca v hipu, ko ta v polnih skokih teče mimo, ne da bi zajec le za trenutek obstal. Le repek mu je pustil neobrit, to pa zavoljo lepšega . . .

»Dobro si napravil!« pravi oče. »Če te tvoja brata ne prekosita, si moj naslednik.« (Dalje prihodnjič.)

Naše prosvetno delo

V četrtek popoldne 16. okt. je imelo kamniško prosv. okrožje svoj občni zbor. Zastopana so bila skoro vsa delavna društva našega okrožja. Natančnega poročila o poteku občnega zbora ne moremo podati, ker je že prepozno za to številko Našega lista; pride pa na vrsto v prihodnji številki. Zaenkrat javimo vsem društvom, naj sporoče Posvetnemu okrožju v Grobljah, p. Domžale, kakšne so potrebe njihovega okoliša za delovanje fantovskih odsekov in kaj žele od prosv. okrožja, da se fantovski odseki zopet poprimajo dela v zimski sezoni. Obenem naj tudi v kratkem sporoče, če imajo v svojem društvu kolikortoliko izurjenega fanta za šminkanje in režiranje. Priredili bomo namreč tečaj za šminkanje in režiranje.

Duhovni svetnik in župnik Franc Bernik - 60letnik

Bilo je v večernem kamniškem vlaku menda med Črnučami in Trzinom. Pogovor je nanesel tudi nanj in sem omenil, da bo obhajal 60. leto. »Domžalci ne vedo, koga imajo. Nikoli več ne bodo dobili takega.«

Ni Domžalčan, ker je rojen v št. Vidu nad Ljubljano (28. sept. 1870) in je vendar bolj Domžalčan kakor katerakoli druga domžalska korenina. Gospod Bernik in Domžale! Povsem neločljivo. Župnik Bernik spada med ustanovitelje Domžal kakor so danes.

Leta 1903 je prišel kot beneficiat na Goričico. (Domžale so bile mengeška podružnica.) Prvo delo je bilo pokopališče, za tem pa akcija za ustanovitev fare. Dolgo časa so se njegovi predniki borili za to izvedbo, toda ni šlo nikamor naprej, tako, da se je stvar že naprej zdela neizvedljiva. Toda energičnost in vztrajnost, ki na-

šega slavljenca zlasti diči, je vse to izvedla in leta 1908 v septembru je tedanji škof dr. Jeglič slovesno s prižnice oznanil ljudstvu ustanovitev fare. Takoj za tem, leta 1910, je bil blagoslovljen ponosni Društveni dom, še danes eden najlepših v Sloveniji. Vmes med tem se je izvrševala podrobna organizacija fare: delavno izobraževalno in podporno društvo, kjer je on sam režiral igre in vodil petje, hranilnica in posojilnica, ki je danes ena najmočnejših, dalje Strojna zadruha, Kitarško društvo, Konsumno društvo, da ne omenjamo vseh cerkvenih organizacij, ki jih je sam ustanovil in jih vztrajno vodi. Ni dolgo temu, kar so se oglasile z domžalskega kora lepe nove orgle, kar je bilo že dolgo njegova želja in lansko leto novi moderno urejeni Dobrodelni dom z otroškimi vrtcem in dnevnimi zavetiščem.

Pri teh ogromnih ustanovah manjših del niti ne omenjamo: poudarjamo le to, da je naš slavljenec skozi vsa leta sam vršil vse posle, ki jih tako številna fara (2700 ljudi) s seboj prinese: nedeljska dvojna služba božja, radi povečanja šole narastlo številno šolskega pouka itd.

Njegovo pisateljsko znanstveno delo pa je med obilno zaposlenostjo v Domžalah kar osupnilo: Spolnjuh zapovedi (I. in II. del), Pri najboljšem Prijatelju, Šmarnice, molitvenik in izredno uspela Zgodovina fare Domžale.

V petek, dne 27. sept. mu je hvaležna mladina v Društvenem domu izrazila svoje čestitke. Tudi »Naš list« mu kliče: Še mnoga leta v čast božjo in blagor Domžalcev!

O avtobusih

(Pripoveduje potnik.)

Avtomobili imajo v kamniškem, moravškem in domžalskem okraju tako velik pomen, da bi bilo naravnost čudno, če »Naš list«, ki brezobzirno do obisti premotriva vse naše okoliške zadeve in jih javno prerešeta, ne bi o njih ničesar spregovoril.

Gre za javne avtomobile, ki jih lahko kar na cesti z roko ustavljam in nas za mal denar odpeljejo v Ljubljano, Kamnik, Motnik, Moravče, Vransko, Cerklje, Vodice in ne vem, kam še vse. Nekdaj, ko je takih avtomobilov bilo še prav malo, smo jim rekli »avtomobilski omnibusi«. Čim bolj se je pa njih število večalo, tembolj se je ime krčilo, tako, da jim danes pravimo kar avtobusi ali celo samo avti.

Konkurenca

Najprej je vozil kakor običajno samo en tak avto. Če se ne motimo, na progi Ljubljana-Domžale-Vransko. Potem je začel voziti drugi, potem tretji in kakor sem po voznem redu, ki ga je izdal Naš list

poleti, izračunal, se ob nedeljah lahko peljem iz Trzina v Ljubljano 17 krat z avtom in devetkrat z železnico, kamničanom, ki ga vsak drugi dan vodi prijazni vlakovodja g. Jurkovič. Lastnik seveda ni samo eden. In tako je umevno, da je nastala konkurenca. Huda konkurenca. Konkurenca ni tako napačna reč. Potniki imajo od tega navadno samo koristi, kajti vsako podjetje skuša opremiti svoj voz kar mogoče udobno, da potegne veliko potnikov. Tudi cene ne morejo na ta način preveč poskočiti. Le nekaj časa je bila konkurenca za potnike neprijetna. Takrat, ko so podjetja s prigrvarjanjem pridobivala potnike. Potnik je obljubil, da se bo peljal s tem ali onim avtom, ni pa imel nobenega razloga, zakaj bi se ne z drugim. In potem se je dogajalo tisto mučno skrivanje pred avti na postajah. Sedaj tega ni več. Danes veljajo glede konkurence in potnikov zdrava načela. Potnik se pelje s tistim avtom, ki mu najbolj ugaja. Ugaja mu pa tisti, ki ga pripelje najbližje cilju, ki vozi ob času, ki je zanj najbolj primeren, ki vozi udobno, točno in kolikortoliko hitro. (Se bo nadaljevalo.)

Kaj nam govori Gospod v novemb.

Duhovni šopek

iz nedeljskih evangelijev v novembru.

1. NEDELJA

(Prilika o neusmiljenem hlapcu.)

Vsakdo bo obsojal ravnanje hlapca, ki s svojim tovarišem ni hotel imeti nobenega potrpljenja, dasi mu je malo prej njegov gospodar odpustil več kot pol milijonkrat večji dolg. In vendar morda mi sami nismo za las boljši od tega hlapca. Vselej ravnamo tako, če bližnjemu radi majhne krivice, ki nam jo je storil, nočemo odpustiti, ne ozi-
raje se na to, da nam je Bog v svojem neskončnem usmiljenju že tolikrat vse odpustil. Naj bi spoznali mi v krivicah, ki se nam morebiti gode, kako neizmerno večje krivice smo mi za-
krivili nasproti Bogu, ko smo teptali njegove zapovedi, in ponižno priznajmo: nihče nam niti oddaleč ne more storiti večje krivice, kot smo jo mi storili Bogu. Učimo se prav iz tega spoznavati, kako ostuden je greh, ko mi sovražimo že tako majhno krivico nam storjeno.

2. NEDELJA

(O davku za cesarja.)

Farizeji v zvezi s herodovci so skušali Jezusa premotiti s tem, da so ga hvalili, rekoč: »Učenik, mi vemo, da si resnicoljuben in se ne meniš za nikogar, ker ne gledaš na veljavo ljudi ...« Bojmo se tudi mi hvale, ki se nam skazuje, ker je tako nevarna za naše srce in nas le prerada zastruplja s samoljubjem. Pojdimo rajši v šolo svetnikov, ki so se hvale in odlikovanj tako bali, kot se posvetnjaki boje graje in zapostavljanja. Sv. Belarmina n. pr. je papež Klemen VIII. l. 1599 povzdignil do kardinalske časti, ker po papeževi izjavi tedaj ni bilo v Cerkvi glede učenosti njemu enakega. Z vso silo se je ponižni učenjak upiral temu odlikovanju in sprejel kardinalske časti šele, ko mu je papež ukazal to pod smrtnim grehom. Vse se je veselilo tega odlikovanja, le eden je bil radi tega nesrečen in je pretil mnogo solza: sv. Belarmin. Le misel, da je volja božja tako, mu je nekoliko olajšala srce. Tako so ravnali svetniki, ker so pač hodili po stopinjah Jezusovih.

3. NEDELJA

(Jezus ozdravi krvotočno ženo.)

Krvotočna žena se je samo dotaknila roba Jezusove obleke in je bila ozdravljena od 12 letne bolezni. K temu ji je pripomogla njena živa vera, ker je bila prepričana, da lahko ozdravi, četudi Jezusa ne prosi in četudi on nanjo ne položi roke, ampak zado-
stuje, če se dotakne obleke tako sve-
tega človeka kot je Jezus. S to živo

vero je družila globoko ponižnost in spoštovanje, ker se ni upala drugače kot od zadaj in skrivaj pristopiti k Jezusu. O, ko bi se tudi mi s tako živo vero in s tako resnično ponižnostjo dotaknili Jezusa, ko ga prejmemo v sv. obhajilu! Živo se moramo zavedati svoje popolne nevrednosti prejeti Jezusa, kaj šele se ga dotakniti ali celo prejeti ga v srce. Le, ker nas Jezus tako sladko vabi, se mu hočemo z vso ponižnostjo približati in ga povabiti v svoje srce.

4. NEDELJA

(O poslednji sodbi.)

Eden vzrokov za poslednjo sodbo je, da se bo pred celim svetom izkazala božja modrost in pravičnost v vladanju sveta. Takrat nam bo jasno, zakaj so se svetovni dogodki odigravali tako in ne drugače in bomo občudovali božjo modrost, ki je življenje tako vsakega posameznika kakor vseh narodov tako modro vodila in strmeli bomo nad božjo pravičnostjo, ki je vsakemu dala natančno to, kar je zaslužil. Takrat nam bo jasno, kako je ali bo moral vsak človek delati

pokoro za svoje grehe; kako so narodi radi svojih grehov, ki so jih storili in se z njimi od Boga oddaljili, postali nesrečni, dostikrat od Boga strašno kaznovani s tem, da so zabredli v krivoverstvo, poganstvo, nesramnost in druge pregrehe.

5. NEDELJA

(O poslednji sodbi.)

»V vseh svojih delih se spominjaj svojih poslednjih reči in vekomaj ne boš grešil.« (Sir 7, 40.) Mislimo zato pogosto na dvojno sodbo, ki ji nihče izmed nas ne bo ušel. Bog nas bo sodil ne le o zunanjih delih, ampak še posebno o namenih, ki smo jih pri tem imeli. Dočim se morda naša dela svetijo pred ljudmi kot dobra dela, storjena za Boga, pa vsevidno oko božje sodi vse drugače. Znabiti smo imeli namen, delati v svojo čast, mesto, da bi pred vsem imeli pred očmi čast božjo. Mesto, da bi z angeli mogli govoriti: Gloria in excelsis Deo! (Slava Bogu na višavah!), smo nameravali le: Gloria in excelsis mihi! (Slava na višavah meni!) In Bog nam bo zaklical: Prejel si svoje plačilo!

Naš dnevnik „Slovenec“

Časi, ko je vas ali morda občina ali fara živela skoro neodvisno gospodarsko, politično in kulturno življenje, so daleč za nami. Železnica, avtomobil in telefon so celo deželo združili v življensko odvisnost in dnevno časopisje, ki nas seznanja z gospodarskim in kulturnim položajem, je potrebno tudi za vsakega podežel. človeka, ki količkaj stremi za napredkom.

Slovensko katoliško ljudstvo si je v ta namen ustvarilo prvovrsten dnevnik »Slovenec«. »Slovenec« zavzema radi svoje resnosti in naravnosti sijajne poročevalske dovršenosti prvo mesto. »Slovenec« nas točno in pravilno obvešča o svetovnih političnih, kulturnih in drugih dogodkih, Slovenijo in Jugoslavijo pa gledamo v njem kakor v zrcalu.

Zelo želimo, da bi našel tudi v kamniški in moravški dekaniji kar največ naročnikov. Kakor nam kaže spodnji pregled, je že sedaj v naših krajih dobro poznan, želimo pa, da bi se njegovo število povsod približalo idealnemu stanju.

Pregled naročnikov Slovenca l. 1931

(Pregled je sestavljen tako, da se vidi razmerje med posameznimi župnijami. Kjer bi imeli številko 1, bi bilo stanje naročnikov v primeri z velikostjo župnije idealno kakor si boljšega ne bi mogli želeli. Čim večja je številka, tem manj je primeroma naročnikov.)

Kamniška dekanija

1	Domžale	4.5
2	Kamnik	5
3	Homec	5
4	Komenda	5.5
5	Ihan	5.9
6	Mengeš	6.6
7	Rova	6.7
8	Mekinje	7
9	Vodice	7.6
10	Motnik	8.5
11	Gozd	15.9
12	Zg. Tuhinjski	15.9
13	Špitalič	16.7
14	Sela	16.8
15	Dob	16.9
16	Nevlje	19.4
17	Stranje	20.2
18	Tunjice	27.5
19	Vranja peč	42.0

Moravska dekanija

1	Peče	4.5
2	Brdo	6.5
3	Št. Gotard	9.2
4	Čemšenik	9.0
5	Št. Ožbalt	10.4
6	Vače	11.8
7	Moravče	12.1
8	Sv. Planina	15.3
9	Kolovrat	16.6
10	Krašnja	16.9
11	Blagovica	18.7
12	Češnjski	21.2
13	Sv. Gora	33.3
14	Zlato polje	40.4

Delavske zbornice

Delavske zbornice so marsikatere-mu delavcu neznana naprava. Zato je potrebno, da se nekoliko pomenimo na tem mestu o delavski zbornici.

Zadnjič sem opisal pomen delavskih zaupnikov, ki so nekaki glasniki delavcev nasproti delodajalcem. Videli smo, da zaupniki delavcev ne tvorijo posebne organizacije, vendar so pa dobri delavski zaupniki velikega pomena v vsakem podjetju. Delavske zbornice so pa nasprotno samostalna upravna telesa in redna predstavništva. Kot taka so najvišja zastopstva delavskega stanu. Imajo isto nalogo kot kmetijske in obrtne zbornice, ki zastopajo celokupne interese kmečkega in obrtnega stanu. Tako delavske zbornice s svojo iniciativo pospešujejo socialno politično zakonodajo k vedno večji popolnosti delavske stanovske kulture, ki je potrebna za moderne gospodarske in prosvetne prilike. Napredek delavskega stanu je tedaj odvisen v veliki meri od delovanja delavskih zbornic in od sposobnosti njenih članov.

Za nas je važno, kako nalogo imajo delavske zbornice. Seveda vseh ne moremo takoj naštetih. Vendar bo pa koristno, da vsaj pogloblitve pogledamo malo bliže.

Delavske zbornice izražajo svoje mnenje v vprašanju delavnega razmerja med delodajalci in delavci, o delavskem zavarovanju, o delovnem

trgu, o delavski prehrani, o higijeni, o prosveti; važna naloga je posredovanje pri sklepanju kolektivnih pogodb, pregled o delavskih in strokovnih organizacijah, pospeševanje obrti in industrije itd. Že iz navedenega more vsakdo spoznati važnost delavskih zbornic. Bo pa najbrž zopet kdo rekel: »Vse lepo in dobro; toda kaj meni to pomaga! Delavska zbornica je v Ljubljani, pri nas se nič ne pozna njen vpliv.« Ali res delavci nimamo nikakega vpliva na delavske zbornice? Poglejmo!

Člane delavske zbornice volijo delavci in drugi nameščenci, brez razlike vsi, ki so zavezani zavarovanju zoper bolezen in nezgode ter so dopolnili 18. leto starosti. To določa zakon. Tedaj je delavska zbornica taka, kakoršna si sami izvolimo. Prijatelj! Kaj boš na to rekel in kaj si boš iz tega naučil? Premisli in sporoči v »Naš list«!

Odgovor v sokolski zadevi

Dr. K. Pošiljate nam izrezek iz Jutra 12. X. 1930, str. 10 (pač dobro veste, da ga pri nas ne beremo), kjer se omenja, kako se je Sokol v zadnjih 30 letih pomnožil, kakor da bi bil Sokol kraljevine Jugoslavije nadaljevanje prejšnjega Sokola. Mi smo že zadnjič omenili, da je jugoslovanski episkopat odločno obsodil prejšnjega Sokola in če bi imelo Jutro in nekateri drugi prav, bi po načelu idem per idem veljalo to tudi za novega. Jutro s takim pisanjem ne dela usluge Sokolu kraljevine Jugoslavije. Sicer bo pa to zadevo gotovo rešil in razjasnil naš episkopat.

Janez Langerholz:

SREČA

(Povest. — Nadaljevanje.)

Boben je zaropotal, godba je zaigrala, zamazani poglavar še bolj zamazane družbe je s hripavim glasom vabil k predstavi s popolnoma novim sporedom in njegovi ljudje so delili zelene listke, na katerih so bila napisana vsa mogoča in nemogoča čuda, ki jih Kranj še nikoli ni videl, okolica pa še manj; danes pa se je odločilo ravnateljstvo cirkusa Nikoleti, da preseneti slavno občinstvo z izredno, novo predstavo. Vse iz posebne prijaznosti.

Ropot bobna, škripanje godbe in rivanje radovednih sejmarjev je ločilo ženske in ustavilo njih modrovanje, pa morebiti vdušilo tudi ogenj prepira, ki je že silil na površje. Zadnje besede je Lavrinka izrekla že v precej bojevitim tonu.

Čez dober mesec dni je pa spet zaropotalo in šlo od ust do usta skozi vse Vodovlje in še naprej.

»Ali si že slišal?«

»Da bodo obema Lavrinoma vzeli gospodarstvo.«

»Tako je.«

»Saj je že zadnji čas.«

»Pa kdo je to napravil?«

»Župan.«

»A. Nikdar! Je preboječ.«

»Orožniki?«

»Skoro preje.«

»Dobro, da Jaka ne ve, kdo je to reč naprej spravil! Sicer gorje. Pri takem človeku je vse mogoče.«

»Orožnikov se menda ne bi lotil.«

»Teh ne. Drugega pa vsakega.«

Najbolj zazijal je pa Jaka sam, ko je zvedel pri sodišču, da ne sme več delati dolgov po gostilnah, da ne sme prodati niti enega polenčka, da je kratkomalo odstavljen od gospodarstva in da mu je postavljen za oskrbnika Pohlinov Lojze.

»Kaj? Berač bo gospodaril nad menoj? Berač! Bajtar! Gospod sodnik, to ne gre!«

»Sodišče se je prepričalo, da je gospod Pohlin dober delavec, skrben oče in popolnoma pošten človek. To nam zadostuje.«

»Gospod sodnik, jaz bom povedal to reč mojemu doktorju v Ljubljani. Tako ne bo šlo. Že zadnjič sem bil po krivici obsojen, pa še preje in pozneje tudi večkrat. Moj doktor mi je vse povedal. In se bo tudi zame potegnili.«

Z našega razgledišča

KAMNIK. Fantovska Marijina kongregacija je priredila 21. sept. drugo skopično predavanje: Sv. Tarcizij. Udeležba je bila obilna, kljub slabemu vremenu in času (ob 7 zv.) Pri tej priliki so fantje sklenili prirediti mladinsko akademijo. V prihodnji številki bomo o tem več poročali. Ravno tisti dan so naš preč. g. dekan Matej Rihar pranovali svoj god prvič med nami. Tudi fantje nismo zaostali za drugimi voščilci, čeprav nismo poklonili običajnega cvetja. Pač pa smo podarili drugo številko kongregacijskega lista »Marijan«, ki izide samo ob večjih prilikah. Prva številka je izšla ob prihodu g. dekana v Kamnik. Ta list pišejo fantje sami in ga opremijo kot zvezek. Imenik FMK izkazuje v l. 1929-30 6 kandidatov. Sprejeti bodo 8. decembra. Vseh članov je 48. Žal, da je rednih le 25—30. Po krajih so takole vpisani: Podgorje 17, Kamnik (Šutna, Mestó, Graben) 14, Volčji potok 7, Novi trg 6, Perovo 3, Duplica 1. Med temi je 12 dijakov. Kongreganisti sodelujejo v sledečih organizacijah: 5 jih je skavtov kamniškega stega, 3 so člani »Rodu belih gora«, kamniških gozdovnikov, 6 jih sodeluje pri tamburaškem društvu Svoboda, 2 pa se udeležujeta pri dramatičnem odseku društva »Kamnik«, 1 pa pri pevskem zboru istega društva in pri cerkvenem petju. Kongreganist.

Prosvetno društvo »Kamnik« je priredilo dne 4. in 5. oktobra v društvenem domu lepo P. Petrovičevu dramo v 3 de-ja-

Jaka je gledal, kakšen vtis bo napravila ta groznja na sodnika. Ali gospod sodnik je že dobro poznal take »doktorčke«, ki imajo svoje pisarne po oštarijah in ki zajemajo svojo učnost iz litra in niti niso pošteno dovršili slavnoznane enajste šole na Vrhniku pod mostom.

»Gospod sodnik! Dajte se prepovoriti«, je še mešetaril Jaka, »veste, da me bo sram, če mi bo bajtar delil milosti. Bajtar kmetu! Nak! To ne sme biti, gospod sodnik. Rajši grem še danes v Ameriko.«

Pred to groznjo se je sodnik komaj premagal, da si je še obdržal resnost, kakršna se spodobi med uradovanjem. Krátko je pripomnil: »Kar pojdite! Mi ne bomo imeli posebne škode, če greste, Amerika pa tudi ne bo posebno vesela vašega prihoda. Saj veste! Tam imajo še posebno ostre postave zoper take tiče, ki nosijo vaše perje.«

Jaka je odšel. In leto dni ga ni nihče več videl.

IX.

Kaj bi rekel rajnki Peter, če bi bil še živ. Nič. Svoj obraz bi bil povsili in skril bi ga bil v roke in jokali bi in jokali, ko bi bil gledal razdejanje in

pokopališča je bila združena s precejšnjimi žrtvami. Na njem bodo pa lahko našli mi-ren počitek še pozni rodovi; saj človeško telo, v življenju tolikokrat posvečeno po sv. zakramentih, zasluži dostojen kraj za počitek, ker bo ob dopolnitvi časov veličastno vstalo. Prevzvišeni je v svojem govoru posebno povdarjal te resnice. Po govoru je blagoslovil z daljšim pomenljivim obredom novo križevsko pokopališče, nakar je bilo darovanje za pokopališče. Pri sv. maši v cerkvi je bilo toliko ljudstva, da so se mnogi morali zadovoljiti s prostorom pred cerkvi.

SV. NIKOLAJ nad Moravčami. Cerkev sv. Miklavža na gori je stala že leta 1526, kakor tudi cerkev sv. Križa pod goro. Od cerkve sv. Miklavža pa ni le lep razgled, ampak je znamenit tudi radi tega, ker so tu v času turških vpadov kurili kresove. Poleg na Ljubljanskem gradu so žgali kresove še na Starem gradu nad Kamnikom, na Šmarni in Šmarjetni gori, pri Sv. Petru nad Begunjami, na Blejskem gradu, Jese-nicah in Beli peči. Kadar so se bližali Turki ter so zažarili kresovi, so odšli po ukazu vsak trideseti, deseti in peti mož v brambo domovine. Ljudje pa so segnali živino in spravili svoje imetje v bližnji grad ali pa v tabor, ki je bil navadno utrjena cerkev. Med tem, ko so žene, starčki in otroci v cerkvi molili za rešitev in preteče nevarnosti, so se možje in fantje obupno borili na obzidju in padali, da domače rešijo smrti ali še strašnejše sužnosti; njihovi duhovni pastirji so bili navadno tudi poveljniki taborov. Gorje pa ljudem, če so jih Turki premogli in vdrli skozi taborni zid v tabor. Strašna usoda jih je čakala, če jih ni rešila smrt. Taki tabori so se nahajali pri nas pri cerkvi sv. Kunigunde na Taboru pri Ihanu in pri cerkvi sv. Lenarta na Krtini; pri obeh cerkvah se še vidi zidovje in strelne line. Močno zidan cerkveni stolp v Mengšu znači, da je v davnih časih bil del zidovja v takem taboru. Stara tabora šta bila tudi na Homcu in na Goščici. V taboru je stala župna cerkev v Dobli. Cerkev na Češnjicah je bila že po svoji legi kakor na-

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Vseh vernih duš dan

Milo se glasé zvonovi
čez planine, čez ravan,
Vernim kličejo glasovi:
Danes je vseh mrtvih dan!

Počivajte, srca mila
bratov, starišev, sestra;
kar je bridka smrt ločila,
spet se združi vrh zvezdâ.

S cvetjem se jesenskim diči
njiva božja krog cerkve,
kjer mrličev nemi griči
opomine nam delé.

Kmalu pridemo za vami
v tihi dom počivat mi,
križ se dvigal bo nad nami,
kot nad vami se blesti.

Oj, da bi vsi nekdam vstali,
pohiteli v sveti raj,
z angelci se radovali
tam pri Bogu vekomaj!

Umrlji mamici v spomin

Če bi mi še vedno živela moja mamica, bi mi bila ona največja dobrotnica. Materina ljubezen je največje na svetu. Samo materina ljubezen zmora vse bridkosti. Pregovor pravi, da solnce ne sije tako lepo kakor materino oko. Kako so srečni taki otroci, katerim živi še ljubljena mamica. Dokler živi otroku mati, ima otrok največje bogastvo. A žalibog, da je morala ravno meni umreti mamica tako zgodaj. Tako malo časa sem uživala njeno dobrotô in ljubezen. Nisem bila še leto stara, ko mi je umrla. Šele 26 let je bila stara, ko jo je

lašé ustvarjena za tabor. Znani tabori so bili tudi pri sv. Martinu v Tuhinju, sv. Petru v Komendi, sv. Tilnu v Repnjah v vodiški fari in prav posebno na Šmarni gori.

ugrabila kruta smrt. Saj ni čudno, da je morala tako zgodaj umreti: ata je bil v vojski težko ranjen in ni mogel delati. Mama je pa morala hoditi v tovarno delat, da nas je preživljala. Če bi mi še vedno živela, bi jo ljubila iz dna svojega srca. Bila bi najsrečnejša deklica na svetu. Tako mi pa ostane le spomin na njo. To spomin na zlato mamico mi je nad vse ljub in drag. Njej v spomin hočem ostati vedno dobra in poštena deklica.

Mihaelca Stupica, Podrečje.

Na grobu mamice

Pojdi, pojdi otrok,
kamor žene te srce.
Pojdi tja na božjo njivo,
kjer v grobovih mrtvi spe.

Išči med grobovi,
išči tisto jamico,
ki zagrebela je prezgodaj
tvojo dobro mamico.

Tam poklekni h grobu,
toči, toči mi solze,
da izjokaš se pri mami
in vtolažiš si gorje.

Ona te bo čula,
gledala z nebes na te,
zate bo Boga prosila,
posušila ti solze.

Potlej rokci skleni,
môli zâše in za njo,
da, ko tebe smrt poseče,
prideš k mamici v nebo.

Stričkova zbirka

Gospod urednik Katoliških misijonov — saj gotovo poznate ta list — ima uredni-kovo zbirko. Zakaj neki zbira denar? No-če povedati zakaj. Striček ima že tudi zbir-ko — zbira znamke in pridni nečaki in nečakinje mu jih pošiljajo ali jih pa kar sami prineso. Prav pridna nečakinja Ton-čka iz Celja, ki jako rada prebira otroški kotichek v Našem listu, je pa pisala strič-ku in mu predlagala, naj tudi on začne denarno zbirko. Prav! Striček je takoj pripravljen. In s tem otvori stričkovo zbir-ko v Našem listu. Kakšen denar bodo pa otroci stričku pošiljali? Samo tistega, ki ga bodo prihranili od cukerkov, bonbonč-kov in sladkarij. Namesto da bi za take reči zapravljali dinarčke, jih bodo pa rajši stričku poslali. Za kaj bo pa rabil striček ta denar. Ali si bo mogoče tobaka kupil, ker je zadnjič pisal, da zna fajfco kaditi? Pa ne! Tobaka bo že še za kak mehur. Striček bo porabil zbirko za druge namene. Z nabranim denarjem bo odkupil pogančke: Kitajčke, zamorčke, Indijčke. Prvemu po-gančku, ki ga hoče striček odkupiti, bi rad dal ime »Matiček«. Ali boste s tem zado-voljni? Fantje najbrž že. Kaj pa deklice? Te bi rajši imeli Malo Tereziko. — Dobro, pa takole napravimo: Če bo do božiča pri-šlo več darov v zbirko od dečkov, bo pogan-ček krščen na ime Matiček. Če bo pa več darov od deklic, bo pa Terezika. Sedaj pa na delo! Ali se še spominjate, kaj je pisal striček poleti o Tončku kujončku? Kdo

Otvoritveno naznanilo.

Cenjenemu občinstvu iz Domžal, Doba, Vira, Lukovice, Ihana, Količevega, Dragomlja, Rodice in ostale okolice naznanjam, da sem otvoril svojo

podružnico v Domžalah

Ljubljanska cesta štev. 59

kjer bom sprejemal in najsolidneje izvrševal vsa naročila elek-trotehnične stroke in imel stalno na zalogi ves elektrotehnični materijal ter žarnice.

Projekti in
proračuni :
brezplačno!

Se najtopleje priporoča
Fr. Perčinlić, Domžale
Konc. elektrotehn. podjetje.

Kdor vino pije!

mu ne bo žal, če kupi
izvrstno dolenjsko ali
štajersko vino (v stekle-
nicah in v sodih)

pri

Ant. Stergar, Kamnik

še zna tisto pesem? »V šparovec dinar za bedne zamorčke, Tonček kujonček, in pušti sladkorčke!« Za sedaj je striček že dobil darove: Franc Gregorš, Loka 10 Din, Tončka iz Celja 10 Din; Tonček suštar iz Preserja 10 Din. Nekaj je že. Striček upa, da bo za božič Jezuščku pred jaslice pripaljal krščenega zamorčka ali zamorko.

Ugankarji

Ugankarji. Stričkova uganka to pot ni bila težka. Drugi ribič — od leve na desno — je dvignil zaklad. Sicer piše nečakinja Tončka iz Celja, da to ni ribič, ampak punčka, najbrž katera stričkova nečakinja. Hedviga Cedilnik iz Radomelj je pa rado vedna, kakšen zaklad je notri v skrinjici. Pravi, da gotovo povestne knjige za izžrebance in vpraša, če je katera tudi za njo notri. Gospod »Zreb« je pa odgovoril, da ni za njo, ampak za tri druge. Vseh rešitev je prišlo 28. Izžrebani so bili: Zinka Mlakar, Domžale (najbrž zato, ker je imela takrat god, ko je g. Zreb okoli hodil); Stan-ko Zarnik, Suhadole in Bronica Brečeljnik, Domžale.

Pravilno so še uganko rešili: Katica in Mihaelca Andrejka, Rova; Fridolin in Hedviga Cedilnik, Volčji potok; Tončka iz Celja; Milica Gorenje, Mimi in Pavla Cotman, Ernest Oberwalder, Stanko Habjan vsi iz Domžal; Francka Anžin, Franc Kobilca, Vinko Pirnat iz Jarš; Janežič Mirko, Ivan Cotman, Rodica; Pirnat Franc, Stob; Ivan Ložar, Studa; Pepca Cotman, Trzin; Frida Breznik, Ihan; Mihaelca Stupica, Cilka Šorn, Podrečje; Pirec Lado, Vir; Janko Tominc, Kamnik; Uršič Pepca, Kregarjevo; Letnar Al., Homec; Tonček suštar, Preserje.

Znamkarji

Znamkarji. Znamke so stričku poslali ali pa prinesli: otroci iz Zavetišča v Domžalah (prav lepo oprane), Mimi in Pavla Cotman, Pirnat Franc, Bronica Brečeljnik, Zinka Mlakar, vsi iz Domžal; Janko Tominc, Kamnik; Frida Breznik, Ihan; Ivan Cotman, Rodica.

Stričkova pošta

Katica in Mihaelca Andrejka, Rova: Vama je striček še od zadnjic dolžan odgovor. Mihaelci se knjiga »Stric Jaka« zelo dopade. Prav! Pa se še oglasita, samo strič-

ka morata tikati, drugače bo zameril. Milica Gorenje, Domžale: Striček je mislil, da si med počitnicami že umrla, ker se nisi nič oglasila. Sedaj pa vidi iz pisma, da še živiš. Zinka Mlakar, Domžale: Tvoja želja se je spolnila! Tvoja rešitev se glasi:

Ribič drugi ti presrečni,
ker dvignil si zaklad.
Tudi jaz bi bila srečna,
če striček bi sporočil,
da žreb nagrado
meni je odločil.

Striček ti sporoča, da si je g. »Zreb« res tebe izbral. Mihaelca Stupica, Podrečje: Bila si na velesjemu v Ljubljani. Videla si misijonsko razstavo in tam lepe darove za male pogančke, ki so tudi stričkovi nečaki. Ivan Cotman, Rodica: Znamke so prav lepo oprane. Poreden sicer ne smeš biti, pač pa si lahko prav zelo vesel! Cilka Šorn, Podrečje. Striček se ni smejal Tvoji pisavi. Le večkrat se oglasi! Andi Ravnikar, Dunaj. Kako daleč si šel od doma! Pa vendar je Tvoja karta našla strička. Hvala za pozdrave Tebi in Dragotu! Pavla Cotman, Domžale. Kar huda si na strička in praviš, da ne boš zanj molila, če Ti ne bo pisal. Striček bo pa vedno zate molil! Frida Breznik, Ihan. Tvoje pismo je tako zanimivo,

Kdor kavo kuha!

ali si želi dobrega čaja
ter ruma, konjaka in pe-
civa iz dobre moke, naj
si kupi vse

pri

Ant. Stergar, Kamnik

da ga striček celega objavi. Glasi se: »Gospodu Zrebu bi se bilo treba priporočiti za povestno knjigo, pa najbrž nič ne sliši. Pišeš, da moliš zame. Tudi jaz Ti hočem povračati. O misijonarjih sem že veliko čitala. Knjiga »Misijonar« mi je bila posebno všeč. Dragi striček, nekaj Ti imam povedati. Jaz namreč nisem tako majhna, kakor misliš. Striček, ali me boš vrgel iz kotička, če povem koliko sem stara? Prav na uho Ti povem, da noben slišal ne bo, da sem že 15 let na svetu. Ali si sedaj kaj hud, ko veš? Gotovo ne, saj dober človek ne more hud biti. 15 let, to gotovo še ni tako veliko število. Jaz sem še čisto pravi otrok, če ne po telesu, pa vsaj po duhu. Zato Te pa še enkrat prav lepo prosim, da me obdržiš v kotičku. Moje starosti pač ni treba vsakemu vedeti. Rada bi Ti bila to že prej pisala, pa sem se vedno bala, da odgovora ne dobim. Ne vem, ali se boš mojemu pismu smejal ali grdo držal. Striček, rajši se smej, je veliko bolj zdravo! Pozdrav od Tvoje nečakinje Fride Breznik, Ihan št. 59.« Odgovor: Striček se je prav od srca smejal tvojemu odkritemu pismu. Koliko si stara, je striček itak vedel že poprej. Od kod? Striček je brihtna glavica! Izračunal

je tvojo starost. Kako? Pisala si mu, da si pred 6 leti g. škofa pozdravila. Takrat si bila najmanj osem let stara. Osem in šest je pa štirinajst. In toliko je mislil, da si stara. Sedaj pa praviš, da si eno leto več. Zaradi tega te striček ne bo vrgel iz kotička, samo če mu boš še kaj pisala in če nisi nanj huda, ker je vsem povedal, kar si ti samo njemu na uho povedala. Ko boš stričkov odgovor brala, se pa še ti smej, bo tudi zdravo!!

Zakaj se cigani potepajo po svetu

Ko so prišli sv. Jožef, Marija in Jezusček v Egipt, so bili silno žejni, zakaj več dni ni bilo najti studenca. Pri prvem vodnjaku naprosijo ljudi, da bi smeli piti. Ti ljudje pa so bili neusmiljenega srca in jim niso dovolili, da bi si bili ugasili žejo. Vprašali so jih zaničljivo, ali so pozabili pot do doma, da se tako potepajo po svetu. Zallili so jih povrh še z najgršimi kletvinami; rekli so jim celo, da so cigani, kar je bilo pri Egipčanih najhujša sramota. Jokaje se je napotila sv. družina dalje. Bog pa je kaznoval neusmiljene ljudi še tisto uro, da so pozabili pot do doma in so se začeli potepati po širokem svetu. Nihče jim ni rekel drugače nego cigani in tako pravimo njih naslednikom še dandanes; v svarilo in spomin, da pade vsaka kletev nazaj na tistega, ki jo je namenil bližnjemu. Otroci, zapomnite si to!

Uganka

ORŠIOIE < KČTKKOT

Trije izžrebani rešilci dobijo Misijonski koledar 1931. Rešitev je treba poslati do 15. nov. na naslov: Striček Matiček, Groblje, p. Domžale.

»NAŠ LIST«

izdaja Misijonišče v Grobljah, pošta Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja mesečno in stane posamezna številka 1 dinar. Oglasi po dogovoru.

Ako nočete

da Vas dež moči v sta-
novanjih in gospodarskih
poslopih, pokrivajte
Vaše strehe z asbestnim
ŠKRILJEM „SALONIT“
ter s cementno zarezno
strešno opeko, katero
kupite najceneje

pri

Ant. Stergar, Kamnik

„ECCLESIA“

ZAVOD ZA CERKVENO UMETNOST

LJUBLJANA, Prisojna ulica 5

Izdeluje: mašne plašče, pluvijale, dalmatike, velume, cerkveno perilo, zastave, monštrance, kelihe, ciborije, svečnike, lestence, umetniške nabožne slike ter vse, za notranjo opremo cerkve potrebne predmete.

Popravlja: vsakovrstna cerkvena oblačila, zastave, slike i. t. d. po najnižjih cenah. Pozlatitev in posrebitve ali poniklanje metalnih predmetov izvršimo najsolidneje z garancijo. — Lastna pasarska delavnica. Lastna vezilnica in izdelovalnica paramentov, zastav, perila i. t. d. Zahtevajte cenik!

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špacerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MI-ZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIŽJI CENI.

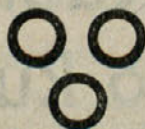
U G O D N A P R I L I K A Z A V A R Č E V A N J E !

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

Šutna, štev. 22,

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

KADAR SI NABAVLJATE
BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
RILO, ZGLASITE SE ZANES-
LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC

„Pri škofu“

LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred Škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
PO NIZKIH IN SOLIDNIH CENAH.

ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
SVRHO NAROČILA.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

MODNI KAMGARN, ŠPORTNI
SEVJOT, SUKNO, HLACEVI-
NA, BARŽUN, IZGOTOVLJE-
NO PERILO: HLACE, SRAJ-
CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
STE NOGAVIC V RAZNIH
BARVAH. — RAZNE ODEJE,
FLANELASTE IN PREŠITE
I. T. D. VELIKA ZALOGA
SVILENI HIN POLSVILENIH
RUT I. T. D. I. T. D.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
PLAŠČE IN OBLEKE, SVILA
IN POLSVILA V RAZNIH
BARVAH IN VZORCIH, PE-
RILNI CEFIR, KAMBRIK, SI-
FINA BELA TKANINA, SI-
FON ZA PERILO IN PO-
STELJNO OPREMO. BLAGO
ZA ZASTORE, BRISAČE, FRO-
TIRKE, NAMIZNI PRTI IN
PRTIČI IN VSE VRSTE MA-
NUFAKTURNEGA BLAGA.